

disse Ord skal jeg paa Udvalgets Begne anbefale disse 3 Andragender til den ærede Finansminister og det høje Rigs Velvilje.

Finansministeren (Estrup): Hvad den sidste af den ærede Ordfører nævnte Militærarbejder, Christensen, angaar, saa har hans Andragende aldrig endnu foreligget Finansministeren. Han har faaet Afslag fra Invalidbestyrelsen, men i det mindste efter, hvad der har foreligget mig, har hans Andragende ikke været hos Finansministeren. Imidlertid, naar Andragendet nu kommer frem for Finansministeren, vil det selvfølgelig blive undersøgt. Hvad de to andre angaa, de to formentlige Invalider under Nr. 86 og 88, saa ville disse fornøiede Andragender jo blive undergivne fornøjet Overvejelse, naar de blive tilsendte Finansministeren fra det ærede Udvalg.

Ordføreren (Bust): Jeg vil, om jeg saa maa sige, som en Slags Undskyldning for Udvalget bemærke, at Andrageren under Nr. 89 paa en heldig Maade — og det er navnlig det, der har gjort, at Udvalget har følt sig tiltalt af hans Andragende — adskiller sig fra saa mange Andragender af denne Art. Naar nemlig Folk i saadanne Tilfælde komme og angive i deres Andragende, at de have paadraget sig Sygdom under Militærtjenesten, kunne de sjældent skaffe noget som helst direkte Bevis derfor. Men denne Mand har været saa fornuftig at henvende sig til den Læge, der har behandlet ham, medens han var paa Sygehuset under Krigen. Denne Læge, der for Tiden er praktiserende Læge i Svinninge paa Sjælland, bekræfter, hvad den ærede Finansminister ogsaa vil se, naar Bilagene bliver ham tilstillede, at hans Svagthed er en Følge netop af den Sygdom, han paadrog sig i Felten. Det er sjældent, at der skaffes et saadant Bevis. Naar der ikke skaffes et saadant, indrømmer jeg, at det kan ikke nytte, at vi henvise Andragenderne; thi saa kan den ærede Finansminister ikke tage dem til Følge i Henhold til den Lov, vi have. Som sagt, det er altsaa Grunden til, at vi have henvist Andragendet, og da Ministeren udtalte sig velvillig om Sagen, vil den jo blive undersøgt, og saa tænker jeg, at det vil være til Mandens Gavn, at han har tænnet skaffe dette Bevis, saa at han mulig faar sit Duste oplydt.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen om dette Afsnit.

1) Indstilling af Udvalget under Nr. 4:

(Bet. Nr. 86). Andragende fra Husmand S. Sepsen af Årsum om Invalidunderstøttelse, henvises til Finansministeren.

vedtoges enstemmig med 61 Stemmer.

2) Indstilling af samme under Nr. 5:

(Bet. Nr. 88). Andragende fra S. Christensen (Stenvad) af Emb om Invalidunderstøttelse, henvises til Finansministeren.

vedtoges enstemmig med 62 Stemmer.

3) Indstilling af samme under Nr. 6:

(Bet. Nr. 89). Andragende fra B. K. Christensen af Nykjøbing paa Mors om Invalidunderstøttelse, henvises til Finansministeren.

vedtoges enstemmig med 63 Stemmer.

Det Afsnit, som derefterfattes under Forhandling, vare de Indenrigsministeren og Ministeren for Kirke og Undervisningsvæsenet vedkommende, nemlig Udvalgets Indstillinger under Nr. 1, 2 og 3 samt Indstillinger udenfor Betænkningen dels af Leth, Penning Jensen og Enevold Sørensen og dels af Sjungeren (se ovenfor).

Ordføreren (Bust): Ja, der er blevet mig sagt, at vi tage de tilbageværende Indstillinger paa en Gang. Jeg beklager, at den ærede Indenrigsminister ikke er til Stede; thi det ene Andragende, der er henvist til ham, er egentlig en Sag, der angaar et meget større Forhold; men den ærede Indenrigsminister er jo som bekendt forhindret i at være til Stede. Af de to Andragender, der vedrøre Kultusministeren, er det under Nr. 74 i Betænkningen et Andragende fra Enkefru Sid om Understøttelse. Udvalget henviser ikke saadant Andragendet uden videre, men foreslaar det henvist til Ministerens Overvejelse. Det oplyses i Andragendet fra denne Enkefru Sid, at hun har en Enkepension af 450 Kr., men formedelst nogle Familieforpligtelser, hun har, klager hun over, at det er for lidt, og vilde derfor gerne have en aarlig Understøttelse af 600 Kr. Det er oplyst i Andragendet, at hendes Mand har udgjort et lefsalssk